

Samtaleguide til samtale med en person, der potentielt udøver partnervold

1. Indled samtalen – spørg ind til generel trivsel

Du kan fx spørge til generel trivsel eller konflikter

- Hvordan går det derhjemme/med dig og din partner?/Hvad fungerer godt/mindre godt derhjemme?
- De fleste par har konflikter eller uenigheder indimellem. Hvordan håndterer I konflikter derhjemme?
- Bliver du nogle gange hurtigt vred? Oplever andre, at du hurtigt bliver vred?
- Hvordan reagerer du typisk derhjemme, når (fx du bliver vred/I har et skænderi/du føler dig afvist)?
- Er du nogensinde bekymret over dine reaktioner/dine handlinger?
- Hvordan har du det med, at din partner (fx bruger tid med venner og familie eller studerer/arbejder)?
- Reagerer du nogle gange på en måde over for din partner, som du senere fortryder eller skammer dig over?

Det kan også være, der allerede er en bekymring for familien

- Som du ved, har vi modtaget en bekymring fra dit barns skole i forbindelse med (fx at barnet er begyndt at være udadreagerende over for andre elever eller lærere eller ikke møder op). Jeg bliver derfor nødt til at stille dig nogle spørgsmål til, hvordan det går derhjemme.
- Forklar borgeren, hvorfor du spørger. Du kan fx sige: Jeg spørger, fordi jeg har mulighed for at henvise dig og din familie til noget støtte og hjælp/Jeg spørger, fordi du tidligere er sigtet/dømt for vold.

Du kan også spørge ind til udfordringer relateret til en anden social problematik hos borgeren

- Hvordan har din partner det med, at du (fx har et alkoholmisbrug, står uden job)?
- Hvordan påvirker (fx dit misbrug, din økonomiske situation eller din psykiske lidelse) dit parforhold?
- Hvad er det værste, der sker, når (fx du har drukket/er frustreret over din jobsituation)?

2. Udfold erfaringer (hvis borgeren bekræfter at være i mistrivsel) – undgå at bruge ordet vold og spørg til konkrete handlinger

- Er du kommet til at skade din partner eller børn, når du bliver vred (fx ved at slå eller råbe)?
- Hvordan reagerer din partner/dine børn, når du er vred? Tror du nogensinde, at din partner eller børn er bange for dig?
- Bliver du nogle gange jaloux, når din partner er sammen med andre?
- Råber du nogle gange ad din partner eller kalder din partner grimme ting?
- Har du nogensinde bevidst ødelagt en genstand, som var værdifuld for din partner?
- Har du forsøgt at forhindre din partner i at gøre noget, som din partner gerne ville (fx klæde sig på en bestemt måde, have et bestemt job eller se venner og familie)?
- Har du nogensinde forsøgt at overtale din partner til sex eller andre seksuelle ting, som din partner ikke havde lyst til?

- Kontrollerer du din og din partners økonomi uden at lade din partner have adgang?
- Er politiet nogensinde blevet tilkaldt i forbindelse med konflikter mellem dig og din partner?
- Hvis partneren er gravid, kan du spørge: Har din adfærd over for din partner ændret sig under graviditeten?

Det kan i nogle tilfælde være en fordel at anvende skalaspørgsmål, fx: På en skala fra 1 til 5, hvor 5 er så hårdt, som du kan slå/så vred som du nogensinde har været, hvor hårdt slog du så/hvor vred blev du så?

Du kan også stille spørgsmål, hvor du indikerer et højere niveau eller alvorsgrad af volden for at gøre det lettere for borgeren at indrømme det reelle niveau. Fx: Hvor mange gange slog du hende? Snakker vi fx 20 gange? Her giver du borgeren mulighed for at indrømme det reelle niveau og fx sige: Nej, selvfølgelig ikke. Vi taler kun et par gange.

3. Afrund samtale – spørg til hvordan borgeren har det

Gentag borgerens udsagn fra samtalen, således at borgeren kan bekræfte eller korrigere, hvad du har hørt.

Motiver borgeren til forandring. Spørg borgeren ind til håb og drømme for fremtiden og tal om fordele og ulemper ved at ændre borgerens måde at håndtere vrede og konflikter på. Du kan fx spørge:

Hvordan påvirker det dig/dit parforhold/din partner/dine børn, når du bliver vred eller fysisk? Hvilken partner/forælder vil du gerne være i fremtiden? Hvordan vil du gerne have, at dine børn ser dig om 5-10 år?

Hvad ville blive muligt for dig, hvis du ikke brugte vold, når du føler dig (fx vred eller afvist)? Hvad ville det betyde for dig, hvis du blev den far/mor/partner, du ønsker at være? Hvad vil du gerne ændre på? Hvordan kan du ændre på det?

Anerkend, at borgeren har åbnet op og eventuelt ønsker at ændre adfærd. Det er rigtigt godt, at du har fortalt mig om, hvordan I har det derhjemme. Jeg kan forestille mig, at det har været svært at fortælle om, og det viser mig, at du bekymrer dig om dem, du holder af. Det lyder som om, at du har lyst til at ændre din adfærd, når du (fx bliver vred), og du har derfor taget et stort skridt mod at ændre adfærd ved at fortælle mig om det i dag.

Normaliser borgerens handlinger og behov for hjælp. Fortæl også borgeren, at vedkommende ikke er alene med sine udfordringer, og at mange andre også modtager hjælp til (fx at kontrollere og ændre adfærd, når de bliver vrede/føler sig afvist). Du kan fx sige: Jeg har mødt andre med de samme udfordringer som dig. Dem har jeg også henvist til denne indsats.

Fortæl borgeren, hvordan du kan hjælpe. Informer borgeren om de behandlings- og rådgivningstilbud, der findes, og hvad borgeren kan forvente ved de forskellige tilbud (se kapitel 4). Tilbyd eventuelt, at du henvender dig til organisationen eller myndigheden sammen med borgeren, hvis det er muligt, og aftal en opfølgende samtale. Aftal eventuelt, hvordan borgeren kan kontaktes, hvis han/hun ikke dukker op til en aftale.